

BEROEPSBELANGEN.

„Het is jammer van de menschen”. (Strindberg).

Bij het doorlezen van het Deutsche Zahnärztliche Wochenschrift (12 Nov. '21- frappeerde mij het artikel van Prof Reinmüller, getiteld: „Honorar für Ausländer und sonstiges ausländisches.”

Dat Prof. Reinmüller zijn instemming betuigt met het besluit van de artsenkring in München om de honoraria voor buitenlanders te berekenen, overeenkomstig de in hun land geldende valuta, is verklaarbaar. De prestaties zijn toch niet minder geworden?

Doch tegen den geest van het artikel moeten wij buitenlandse collegae toch een protest uiten. Het is te hopen, en voor Duitschland zelf en voor de buitenlanders, dat een dergelijke mentaliteit alleen bij Prof. Reinmüller en niet bij de andere intellectueelen bestaat. Eenige aanhalingen laat ik hier volgen.

Gerade auf dem Gebiete der Heilkunde haben wir es in der Hand den ausländischen Herrschaften über deutsches Können zu belehren. Aufrichtige Freunde Deutschlands sollten grundsätzlich eine bevorzugte Behandlung genießen... Wir Aerzte sollten in dieser Beziehung ganz rücksichtslos dem Auslande unsere Macht zeigen. Hoffentlich erschrickt niemand das Wort „Macht” von einem Deutschen zu hören. Ja auf diesem Gebiete haben wir Deutschen eine ganz besondere Macht, denn wenn des Größten Deutschenhasseren der teure eigene Körper gefährdet ist, so rufen sie merkwürdig gern nach deutscher ärztlicher Hilfe..... Warum kommen denn schon wieder so viele Ausländer in das Land der „Barbaren”? Ich meine damit ausdrücklich Angehörige von Ländern, in den Deutschland gelästert wurde. Machen sich nicht auch schon wieder Ausländer an unsern Hochschulen breit, die mit uns im Krieg lagen und noch heute Deutschlands vollen Ruin anstreben? Mit den Phrasen von der „Wiederherstellung” der internationalen

wissenschaftlichen Beziehungen bleibe man uns so lasse vom Leibe, als der Schand-Vertrag von Versailles besteht.

Die Gegenseite versteht ja doch nichts anderes darunter, als die Aneignung deutsches Wissens zur Verwendung gegen Deutsche..... Für selbstverständlich halte ich es, dass jeder deutsche Hochschullehrer sich über die Gesinnung eines Ausländers gegenüber unserem Vaterlande erst genauestens, Aufschluss verschafft, ehe er ihn an dem Unterricht teilnehmen lässt.

Bei mir arbeiten zurzeit ebenfalls Ausländer an der Klinik, die es mir durchaus nicht übelgenommen haben, dass sie zu nächst auf Herz und Nieren über ihre Gesinnung unserem Vaterland gegenüber geprüft wurden und mir erst ein schriftliches Bekenntnis darüber geben mussten".

Prof. Reinmöller staat dus blijkbaar nog op het standpunt, dat Duitschland het monopolie van de wetenschappen bezit en in het bijzonder de medische en consequent de tandheelkundige. Deze geleerde, hoe voortreffelijk als tandarts, is een slecht patriot, en doet zijn vaderland met dit artikel geen dienst.

De wetenschap behoort niet tot een bepaald land, laat die internationaal blijven. Hoe eerder weer de groote geesten over de geheele wereld oprecht willen samenwerken, hoe beter voor de wetenschap, ook in Duitschland. Laat dit ook Prof. Reinmöller begrijpen.

v. d. BERG.

De Tandheelkundige opleiding in Frankrijk.

Het ligt in het voornemen der Redactie van het Tijdschrift successievelijk een overzicht te geven van de wijze waarop in de verschillende landen de opleiding is geregeld en van de vereischen der voor de practische beoefening vastgestelde examina.

Wij gaven reeds een resumé van de wijzigingen door de „Dentists Act '21" in de opleiding in Engeland gebracht en brengen thans een overzicht van de bestaande regeling in Frankrijk.

(Red.)

De studie ter verkrijging van het diploma van „chirurgiendentiste" is het laatst geregeld bij decreet van 11 Januari 1909 en strekt zich dienovereenkomstig uit over vijf jaren, n.l.: twee

jaar oefentijd (stage) en drie studie jaren (Scolarité). Deze worden volbracht 't zij in de faculteiten der geneeskunde waar het tandheelkundig onderwijs ingericht is, 't zij in vrije instellingen van hooger tandheelkundig onderwijs. De doctoren in de geneeskunde en de tandartsen, welke een tandtechnisch laboratorium besturen in een academiestad, kunnen op hun verzoek en na advies van de Faculteit of geneeskundige School gemachtigd worden door den Rector om leerlingen op te nemen. Zij kunnen echter nooit meer dan drie leerlingen (stageaires) aannemen. De oefentijd wordt vastgesteld door middel van inschrijvingen. Als leerling kan men slechts worden ingeschreven als men niet jonger is dan 16 jaar en in het bezit van een der getuigschriften in het decreet met name genoemd.

De inschrijving moet na het eerste jaar vernieuwd worden, op vertoon van een certificaat van aanwezigheid, als bewijs dat het oefenjaar inderdaad is volbracht. Van den oefentijd wordt geen enkele ontheffing verleend.

Wanneer de leerlingen twee jaar gewerkt hebben, doen zij een bekrachtigingsexamen (examen de validation) voor een door den Rector benoemde commissie, bestaande uit twee doctoren in de geneeskunde of tandartsen, die de tandheelkundige praktijk uitoefenen en een hoogleeraar of docent van de geneeskundige faculteit, tevens voorzitter.

Bij de inschrijving voor het examen dat twee maal per jaar wordt gehouden, moeten de candidaten hun bewijs van leerlingenschap overleggen.

Het bekrachtigingsexamen omvat:

1e. Het maken van een teekening schematisch de uiterlijke vorm en inwendige anatomie van een of meer tanden;

2e. Een practische proeve in het modelleeren (nabootsen in was, gips, hout of ivoor van een of meer tanden of het maken van een model van een afdruk van den mond;

3e. Een practische proeve van de tandprothese; uitvoering van een apparaat, waarvan ten minste een gedeelte van metaal geslagen en gesoldeerd is.

4e. Vragen op het gebied der natuurkunde, werktuigkunde, scheikunde en metallurgie, van toepassing op de tandheelkunde, volgens een programma, bij ministerieel besluit vastgesteld.

Voor de teekening wordt twee uur, voor het smeedwerkstuk vier uren toegestaan en acht uur voor de vervaardiging van een kunstgebit.

Het mondeling gedeelte duurt voor elken candidaat een half uur.

Is dit examen met goed gevolg afgelegd, dan volgen drie studie-jaren verdeeld over twaalf driemaandelijksche inschrijvingen. De opleiding omvat een eerste, een tweede en een derde studiejaar met de volgende leerstof:

Eerste jaar. Beginselen der ontleedkunde, physiologie en bacteriologie.

Asepsis en antiseptis.

Volledige ontleedkunde der tanden, van hun ontwikkeling en hun bevestiging in de kaken.

Het onderwijs in het eerste jaar wordt aangevuld met practisch operatief en prothetisch werk.

Tweede jaar. Beginselen der algemeene ziekteleer en auscultatie van het hart.

Ziekteleer der tanden. Gezondheidsleer van den mond.

Het onderwijs in het tweede jaar wordt aangevuld met practische oefeningen: tandheelkundige kliniek en laboratoriumwerk.

Derde jaar. Tandheelkundig-klinische oefeningen operatieve tandheelkunde, tandprothese.

De examens ter verkrijging van den graad van chirurgien dentiste zijn drie in getal.

Het eerste wordt afgelegd aan het einde van het eerste studiejaar, na het vierde en voor het vijfde trimester en loopt over de onderwezen leerstof van het eerste jaar.

Het tweede wordt afgelegd tusschen het achtste en negende trimester en heeft eveneens betrekking op het onderwezene in het tweede jaar.

Beide examens zijn theoretisch.

Het derde examen wordt na afloop van het laatste studiejaar gedaan na de twaalfde inschrijving.

Het bestaat uit twee gedeelten.

Het eerste gedeelte omvat: de kliniek der tandziekten (onderzoek van de kennis der candidaten met betrekking tot de gezondheidsleer) van den mond en de verdoovingsmiddelen.

Het tweede gedeelte omvat:

Practische proeve inzake de operatieve tandheelkunde.

Idem betreffende tandprothese in het laboratorium.

De duur van deze examenproeven wordt door de commissie vastgesteld.

De examen-zittingen hebben twee maal per jaar plaats, aan het begin en aan het einde van het studiejaar.

De commissie, bestaande uit drie leden, is op dezelfde wijze samengesteld als voor het „bekrachtigings“-examen en wordt door den minister van onderwijs benoemd. De examina worden afgenomen in de plaatsen, waar de Faculteiten en de Geneeskundige Scholen der academies die het tandheelkundig onderwijs georganiseerd hebben, gezeteld zijn.

De vrije inrichtingen voor hooger tandheelkundig onderwijs leggen voor den aanvang der examenzitting hun onderwijsprogramma's over aan den deken der Faculteit.

De cijfers door de candidaten verkregen voor hun praktische oefeningen, responsies en klinische verrichtingen, worden aan de examinatoren meegedeeld door den deken of directeur der Geneeskundige School.

Het derde examen kan ook worden afgelegd in de erkende vrije instellingen voor hooger tandheelkundig onderwijs van algemeen nut.

Tandartsen met buitenlandsche bevoegdheid, die in Frankrijk willen practiseeren, moeten zich ook aan bovengenoemde examens onderwerpen. Zij kunnen echter van het leerlingschap geheel en van de verplichte studiejaren gedeeltelijk worden vrijgesteld.

B.